

ISU nodoms ierobežot konkurenci: Tas, ka nodoms nav viens no faktoriem, kas nepieciešams izvērtējumam par aspektu “mērķa dēļ”, vēl neļauj Vispārējā tiesai noraidīt kā neiedarbīgus apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus, ar kuriem apšaubīts apstrīdētā lēmuma 175.–178. apsvērumā izklāstītais Komisijas vērtējums par faktiem, uz kuru Komisija balstījies, konstatējot, ka ISU, pieņemdamā un īstenojamā Atbilstības noteikumus, esot pārkāpusi LESD 101. pantu.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo neesot izskatījusi prasības pieteikumā izklāstīto ceturto pamatu par to, ka ISU lēmums neatļaut rīkot 2014. gada pasākumu “Dubai Icederby” LESD 101. panta tvērumā neietilpst tādēļ, ka šim lēmumam ir leģitīms mērķis, kas atbilst ISU ētikas kodeksam, kurā aizliegts jebkādā veidā atbalstīt derību rīkošanu.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo šo apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatu esot nepareizi kvalificējusi kā abstraktu diskusiju par to, vai mērķis aizsargāt ātrslidošanas integritāti ir leģitīms. Ar šo pamatu tika iebilsts pret Komisijas atteikumu atzīt, ka pamatotas ir ISU bažas par ētikas aspektiem koncepcijā, ka ātrslidošanas sacensības tiktu apvienotas ar derību rīkošanu norises vietā, ko bija paredzēts izmēģināt Dubaijas pasākumā. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtos pierādījumus, tostarp ziņojumu par debatēm Korejas parlamentā, kurās šī koncepcija tika noraidīta, ņemot vērā lielo risku, ka var notikt manipulēšana, un kuras tādējādi apliecināja, ka ISU bažas par ētikas aspektiem ir pamatotas. “Dubai Icederby” esot vienīgais trešo personu rīkots slidošanas pasākums, kuram ISU iepriekšēju atļauju piešķiršanas sistēmas ietvaros nav piešķirta atļauja.

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 26. februārī American Airlines, Inc. iesniedza par Vispārējās tiesas
(pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 16. decembra spriedumu lietā T-430/18 American
Airlines/Komisija**

(Lieta C-127/21 P)

(2021/C 163/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: American Airlines, Inc. (pārstāvji: J.-P. Poitras, avocat, J. Ruiz Calzado, abogado, un J. Wileur, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Delta Air Lines, Inc.

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt Komisijas 2018. gada 30. aprīļa Lēmumu C(2018) 2788 *final*;
- pakārtoti, ja nepieciešams, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai atbilstoši Tiesas spriedumam;
- piespriest Komisijai segt savus un atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā;
- veikt jebkādas citus pasākumus, ko Tiesa uzskata par piemērotiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja balstās uz vienu pamatu, proti, tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, akceptēdamā Komisijas kļūdaino interpretāciju, ka American-US Airways apvienošanās saistību (turpmāk tekstā – “saistības”) 1.10. klauzulā paredzētais pārbaudes kritērijs par “pienācīgu izmantošanu” nozīmē tikai “nepareizas izmantošanas neesamību”, un ka tāpēc spriedumā ir nepareizi atstāts spēkā Komisijas 2018. gada 30. aprīļa Lēmums C(2018) 2788 *final*, ar kuru Delta Air Lines tiek piešķirtas priekšgājēja tiesības (Lieta M.6607 – US Airways/American Airlines).

Prasības pamats ir sadalīts trīs daļās.

1. Pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja koncentrējas uz pareizo juridisko pieeju, kas esot jāizmanto, interpretējot pārbaudes kritēriju par “pienācīgu izmantošanu”, lai piešķirtu saistību 1.10. klauzulā paredzētās priekšgājēja tiesības, un norāda, ka Vispārējās tiesas interpretatīvajā pieejā esot pieļauta tiesību kļūda.
2. Otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, akceptējot Komisijas analīzi, ka “pienācīga izmantošana” nozīmē tikai “nepareizas izmantošanas neesamību”, tādējādi nepareizi akceptējama to, ka *Delta* nebija izmantojusi 470 korektīvās laika nišas.
3. Trešajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja skaidro, kādas vēl tiesību kļūdas ir pieļautas spriedumā, kad ir interpretēta saistību 1.9. klauzula, konkrēti, formulējums “izmantošana atbilstoši piedāvājumam”, pamatojoties uz kļūdainu RM formas juridisko analīzi.

Prasība, kas celta 2021. gada 5. martā – Eiropas Parlaments/Eiropas Komisija

(Lieta C-144/21)

(2021/C 163/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: *L. Visaggio, C. Ionescu Dima, M. Menegatti*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas lēmuma Nr. C(2020)8797 (2020. gada 18. decembris), ar ko daļēji tiek piešķirta atļauja konkrētai hroma trioksīda izmantošanai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1907/2006⁽¹⁾ (*Chemservice GmbH* un citi) 1. panta 1. un 5. punktu, 2., 3., 4. 5., 7., 9. un 10. pantu, ciktāl tie attiecas uz 2., 4., 5. izmantošanu (un 1. izmantošanu saistībā ar maisījumiem formulēšanai 2., 4. un 5. izmantošanai) un kuriem ir numuri no REACH/20/18/0 līdz REACH/20/18/27;
- pakārtoti, pilnībā atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2020)8797 (2020. gada 18. decembris);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza vienu pamatu, kurā tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pieņemts, pārkāpjot regulējumu, kurš noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 60. panta 4. un 7. punktā, un tādēļ tas esot jāatceļ, ciktāl tas attiecas uz atļauju 2., 4., 5. izmantošanai (un 1. izmantošanai saistībā ar maisījumiem formulēšanai 2., 4. un 5. izmantošanu) un kurām ir numuri no REACH/20/18/0 līdz REACH/20/18/27. Pakārtoti, ja Tiesa uzskatītu, ka atļaujas apstrīdētajā lēmumā 6. izmantošanai ar numuriem no REACH/20/18/28 līdz REACH/20/18/34 ir tik nesaraucjami saistītas ar citiem izmantošanas veidiem, ka piešķirtās atļaujas 2., 4., 5. izmantošanai (un 1. izmantošanai saistībā ar maisījumiem formulēšanai 2., 4. un 5. izmantošanai) nav nošķiramas no apstrīdētā lēmuma, prasītājs uzskata, ka lēmums ir jāatceļ pilnībā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 2006, L 396, 1. lpp.).